

ΟΛΜΕ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 28^Η ΟΚΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1940

Μαθητές και μαθήτριες, συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, αγαπητοί γονείς,

Στις 28 του Οκτώβρη ο λαός μας τιμά μια μεγάλη επέτειο. Σαν σήμερα, πριν από 74 χρόνια, η πατρίδα μας δέχτηκε μια ιταμή πρόκληση. Ο ιταλικός φασισμός, έχοντας πίσω του την υποστήριξη του γερμανικού ναζισμού, απαίτησε την παράδοση της χώρας. Απαίτησαν να τους παραδοθεί ο πλούτος που με ιδρώτα και αίμα είχε δημιουργήσει αυτός ο τόπος: τα σπίτια, τα χωράφια, οι μονάδες παραγωγής, οι φυσικοί πόροι, τα ιστορικά μνημεία. Ζητούσε κάτι παραπάνω: την ανεξαρτησία μιας χώρας και την αξιοπρέπεια των κατοίκων της.

Η επίθεση αυτή και ο πόλεμος, που ξεκίνησε από το 1939, δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ήταν προσπάθεια των ιμπεριαλιστικών χωρών να ξαναμοιράσουν τις αγορές και τις σφαίρες επιρροής, να αλλάξουν συνολικά το συσχετισμό των δυνάμεων στην Ευρώπη και τον κόσμο, να ξεπεράσουν τη μεγάλη κρίση του 29 – 34, και να εξασφαλίσουν την κυριαρχία και την κερδοφορία των μεγάλων μονοπωλίων, που ανέβασαν στην εξουσία και στήριξαν με κάθε μέσο τους φασίστες του Μουσολίνι και τους ναζιστές του Χίτλερ.

Χωρίς κανέναν δισταγμό, ο ελληνικός λαός βροντοφώναξε το «ΟΧΙ». Όχι, δε θα περάσετε! Και ο ανθός της νιότης της πατρίδας βρέθηκε στην πρώτη γραμμή. Όλος ο λαός ενωμένος, μια γροθιά, σήκωσε το ανάστημά του. Κι όταν οι λαοί ορθώνεται, λυγίζουν τα σίδερα.

Και νίκησε το δίκιο! Οι μεραρχίες του Μουσολίνι καθηλώθηκαν και αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν. Και χρειάστηκε να ενωθούν μαζί τους οι ναζιστικές ορδές του Χίτλερ, για να πατήσουν πόδι στην Ελλάδα. Αλλά και στις δύσκολες συνθήκες της τριπλής κατοχής, όταν με φωτιά και σίδερο οι κατακτητές προσπάθησαν να υποτάξουν τον ελληνικό λαό, δεν τα κατάφεραν. Πυρήνες αντίστασης οργανώθηκαν παντού, σε πόλεις και χωριά, στη στεριά και στη θάλασσα.

Η Εθνική Αντίσταση απλώθηκε σε όλη τη χώρα και σύντομα στα βουνά άρχισε να ριζώνει και να απλώνει τα κλαδιά της η Ελεύθερη Ελλάδα. Μαθήτριες και μαθητές, φοιτητές και φοιτήτριες, εργάτριες και εργάτες, αγρότες και αγρότισσες εντάχθηκαν στον αγώνα.

Αμέτρητες οι θυσίες σ' αυτό τον ξεσηκωμό. Αλλά και η ζωή των κατακτητών έγινε πολύ δύσκολη. Δεν μπορούσαν να σταθούν πουθενά. Τα νέα για την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου έκαναν το γύρο του κόσμου. Ο ανυπότακτος λαός μας οργάνωσε την αντίσταση του. Έσωσε τον κόσμο από την πείνα. Οργάνωσε όσο μπορούσε την υγεία, την παιδεία, την περίθαλψη των αρρώστων και των αναπήρων.

Και κράτησε ζωντανή την ελπίδα για όλους τους κατακτημένους λαούς. Με χιλιάδες θύματα. Με Καλάβρυτα, με Δίστομο, με τραγικά ολοκαυτώματα σε όλη τη χώρα. Και νίκησε! Και έδωξε τον κατακτητή, γράφοντας μια από τις πιο φωτεινές σελίδες στην ιστορία του, την Εθνική Αντίσταση. Υπήρχαν όμως, δυστυχώς, και κάποιοι βολεμένοι που απείχαν από αυτόν τον παλλαϊκό αγώνα και αναζήτησαν την προσωπική τους ασφάλεια μακριά από τη χώρα, σε πιο ήρεμες περιοχές. Και το χειρότερο, υπήρξαν και οι ελάχιστοι που δε δίστασαν να συνεργαστούν με τους κατακτητές στελεχώνοντας τις κατοχικές κυβερνήσεις ή οργανώνοντας τα περιβόητα Τάγματα Ασφαλείας ή άλλες παρεμφερείς οργανώσεις.

Αλλά και σήμερα, 74 χρόνια μετά, ο λαός μας, ο κόσμος του μόχθου και της δημιουργίας, δέχεται μια σκληρή επίθεση σε ό,τι έχει δημιουργήσει με κόπους και θυσίες. Η οικονομική κρίση που προκάλεσαν οι ισχυροί του χρήματος και οι πολιτικοί εκφραστές τους, για να κερδοσκοπήσουν χωρίς ντροπή σε βάρος των λαών του κόσμου, οδήγησε τη χώρα μας σε μεγάλη δοκιμασία.

* Στο όνομα της κρίσης καταργούνται κατακτήσεις και δικαιώματα που χρειάστηκαν πολύχρονοι, σκληροί κοινωνικοί αγώνες για να διασφαλιστούν.

* Με πρόσχημα την κρίση υπονομεύονται και διαλύονται βασικές κοινωνικές υπηρεσίες και δημόσια αγαθά, όπως η υγεία, η εκπαίδευση, η κοινωνική ασφάλιση.

* Την κρίση επικαλούνται οι ισχυροί στη χώρα μας, όπως κι αλλού, για να μειώσουν τους μισθούς και τις συντάξεις και να οδηγήσουν εργαζομένους στην εργασιακή εφεδρεία, στη διαθεσιμότητα και τελικά στην ανεργία, και τις οικογένειές τους στη φτώχεια και την εξαθλίωση.

* Για την αντιμετώπιση, τάχα, της κρίσης ξεπουλιέται εθνικός πλούτος, παραδίδονται στο κερδοσκοπικό κεφάλαιο πολύτιμες δημόσιες υπηρεσίες, υποβαθμίζεται και εγκαταλείπεται το περιβάλλον.

* Στο βωμό της κρίσης περιορίζεται ασφυκτικά η δημοκρατία, συρρικνώνεται η εθνική κυριαρχία και δίνεται το δικαίωμα σε όργανα και μηχανισμούς της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας πλουτοκρατίας να διαφεντεύουν τη ζωή μας.

* Στην κρίση που πλήττει τη χώρα μας αναζητούν την ευκαιρία για να ξαναβγούν στο προσκήνιο και οι βρικόλακες της ιστορίας. Πρόκειται για εγκληματικές συμμορίες που έχουν για πρότυπά τους το ναζισμό και το φασισμό, και δεν διστάζουν να φτάσουν και στις δολοφονίες, για να προωθήσουν τα άνομα και αντιδημοκρατικά σχέδιά τους. Αλλά αυτές οι ιδέες είναι που οδήγησαν στις εκατόμβες των νεκρών και τα ολοκαυτώματα του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, και βύθισαν και τη δική μας χώρα στο αίμα και στον όλεθρο. Και επανέρχονται σήμερα οι θλιβεροί απόγονοί τους επιχειρώντας να ταυτίσουν τους θύτες με τα θύματα, τα ναζιστικά αποβράσματα με τους αγωνιστές της ελευθερίας και της κοινωνικής προόδου. Τους λαούς που ηγήθηκαν στην αντιφασιστική πάλη και έδωσαν εκατομμύρια νεκρούς, με τους φασίστες και τους ναζιστές, με εκείνους δηλαδή που αιματοκύλισαν την ανθρωπότητα και οδήγησαν σε εκατόμβες νεκρών και σε φριχτά ολοκαυτώματα. Τους δωσίλογους και τους συνεργάτες των κατακτητών με τους χιλιάδες αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, που ως αναγνώριση της προσφοράς τους οδηγήθηκαν στις φυλακές και στις εξορίες της μεταπολεμικής Ελλάδας.

Γι' αυτό και έχουν καταδικαστεί οριστικά και αμετάκλητα στη συνείδηση του λαού μας.

Είναι, λοιπόν, χρέος μας σε αυτή τη δύσκολη περίσταση να ορθώσουμε πάλι το ανάστημά μας. Να αναλογιστούμε την ευθύνη που έχουμε, ιδίως εμείς οι μεγαλύτεροι, να μην παραδώσουμε στην επόμενη γενιά μια κοινωνία χειρότερη από αυτή που παραλάβαμε.

Πρέπει να ξανασηκωθούμε! Δεν είναι δυνατόν να δεχτούμε να σβήσει το γέλιο από τα πρόσωπα των παιδιών μας. Δεν είναι δυνατόν να μετατραπούμε σε έναν λαό χωρίς μέλλον. Όσο δύσκολο κι αν φαίνεται πρέπει να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας. Να πούμε ξανά ΟΧΙ! Δεν θα περάσουν!

Κάθε γενιά και κάθε εποχή καλείται να διακηρύξει και να υπερασπιστεί τα δικά της «ΟΧΙ». Το δικό μας «ΟΧΙ» είναι το όχι στην εξαθλίωση, όχι στην καταρράκωση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, όχι στην ανεργία, όχι στο ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, όχι στην κατάργηση των εργασιακών και κοινωνικών κατακτήσεων, όχι στην ανεργία, όχι στο φασισμό. Είναι το όχι σε κάθε πολιτική που στηρίζει εκμεταλλευτικές σχέσεις και άνομα συμφέροντα.

Στο ιδρυτικό κείμενο του ΕΑΜ, της μεγαλύτερης αντιστασιακής οργάνωσης της Κατοχής, υπήρχε και αυτή η φράση: "Ο αγώνας δεν θα είναι εύκολος, μα το έπαθλό του αξίζει κάθε θυσία. Και το έπαθλο αυτό θα είναι μια Νέα Ελλάδα, ελεύθερη και ανεξάρτητη, κτήμα του λαού της".."

Το μήνυμα αυτό απευθύνεται και σε μας σήμερα. Φωτίζει το δρόμο για μια Νέα Ελλάδα, ανεξάρτητη, δημοκρατική, μια Ελλάδα της ειρήνης, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης της προόδου και της ευημερίας.

Αθήνα, 22/10/13
Το ΔΣ της ΟΑΜΕ

